

Nr 162.

Av herr **Källman m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 20 juni 1924 (nr 349) om landsting, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition till årets riksdag nr 89 har departementschefen uttalat, att han ifråga om de bestämmelser, som reglera sysslomannens ställning, icke är beredd att tillstyrka det förslag till lydelse av 8 § i sjukhusstadgan, som framlagts av de särskilt tillkallade sakkunnige. Biträder riksdagen denna departementschefens mening blir sjukhusstadgan i detta avseende så utformad, att sjukhusets styresman alltjämt formellt skall vara ansvarig för den alltmer krävande och omfattande ekonomiska förvaltningen.

Det är ostridigt att de sakkunnigas förslag endast ansluter sig till en på många håll, främst å delade sjukhus, utbildad och med goda verkningar tillämpad praxis. Vederbörande styresmän finna också i regel en sådan utveckling naturlig. De äro självklart upptagna med sin uppgift såsom läkare och sakna därför tid samt även utbildning för att i detaljer ansvara för den ekonomiska förvaltningen. För styresman är det nog att deltaga i beredningsutskotts och direktions arbete samt att i stort följa den oundvikliga utvecklingen av sjukvården.

De sakkunniga ha i tillräcklig omfattning framlagt de skäl som tala för bifall till av dem påyrkad ändring i förevarande avseende. Det torde därför icke vara erforderligt att anföra vidare motivering än att hänvisa till de sakkunnigas utredning och förslag, särskilt å sid. 87 och 88 av betänkandet.

Med stöd härav hemställes,

att riksdagen med avseende å sysslomans ställning ifråga om den ekonomiska förvaltningen å sjukhus måtte ansluta sig till den mening, som fått uttryck i de sakkunnigas förslag.

Stockholm den 29 mars 1940.

G. W. Källman.

And. Andersson.

J. B. Johansson.

Carl Eriksson.

Ejnar Lindbärg.

Carl H. Dahlström.

Sven Boman.

L. Franzon.

Karl Magnusson

i Kalmar.

